

K·MEO

LA FORMIGUETA ATÒMICA

El President Apregonés, té una proposta

De petit em deien la formigueta atòmica perquè mentre els companys jugaven a Cavall Fort, jo els aguantava l'entrepà i a vegades en rossegava una punteta. Era entremaliadot, com ara. Sempre he cregut que les coses importants s'aconsegueixen poc a poc. I mireu-me ara: President de la Generalitat.

Tres dies em donaven com a President i porto tres anys. La legislatura més llarga des de Wifred el Pilós.

Com s'ho ha fet, Honorable?

Mireu, les pilastres sobre les que es basa la meua presidència són, la discreció, la paciència i la persistència. No cal cridar. No cal anunciar grans obres ni mesures. No cal fer-se veure a la llotja del Bernabeu. Cal ser-hi però sense foto. Discretament, com qui no fa la cosa, sense agafar l'entrepà amb les dues mans, les engrunes són les més gustoses.

Què vol dir això en política?

Callar, somriure, fer que sí amb el cap, tenir grip quan cal i pressa quan veus que t'enfilen. Això, perquè tingui èxit ho has de fer molt de temps i d'aquí la necessària paciència. I arribat el moment, ataqués. No et lences a la jugular de l'altre, ha de ser un atac fi, en forma de proposta alternativa, senzilla, no massa compromesa... però si te l'accepten, ja tens un peu a dins i aquest peu no l'has de retirar mai, ni que te l'esmicolin. Potser no n'hi haurà prou però com a mínim ets un invàlid per la pàtria i això ja té medalla. Durant aquest període és important anar recordant la proposta feta i a vegades fins i tot presentar-ne una de nova... que tampoc cal que sigui massa nova. L'avantatge de ser català és que les demandes són sempre negades i queden en cartera. Aquest és el punt de la persistència.

Ara mateix, entre pressupostos negats, eleccions anticipades i personatges que de fora vingueren i de casa et tragueren, qualsevol polític a l'ús, lluitaria a la desesperada desmentint, proposant, denunciant... Jo també ho faig però discretament hi poso l'accent en una idea nova que no es nova però que no deixa de ser divertida. Un pressupost especial, millor dir-ne una Proposta Recaptatòria d'Impostos per Catalunya. Idea nova? No senyors, ni tan sols original. És el que ja tenen els bascos però amb retocs catalans que la fan més descafeïnada. Una proposta, a més que tots sabem que serà rebutjada. I què? No ho han estat les altres, també?

Doncs aquesta ximpleria em farà augmentar el currículum i ja veureu les properes eleccions la d'escons que em trec jo solet.

GARSA PROSTÀTICA

EL CURRO DEL P.P.

Miguel Àngel Rodríguez, el gran assessor

A Espanya tenim molts bandolers però el més conegut és un tipus de ficció anomenat Curro Gimenez que protagonitzava una sèrie de TV. Era una mena de xulo-piscines amb trabuc i tots volíem ser el Curro, sobre tot per les patilles que llua.

La sèrie va acabar fa anys, però de xulos-piscines en queden molts. Miguel Àngel Rodríguez, per exemple.

És aquest un personatge sinistre nascut a l'empara del P.P. que el va fitxar de l'equip infantil dels fatxes de tota la vida. El noi prometia i aquí el teniu. Ha mentit durant vint o trenta anys a favor de la cúpula popular. Ara fa d'assessor de la Presidenta Ayuso. Allò que se'n diu un equipàs sense comptar amb els reserves com la parella de la mateixa Presidenta que juga poc però anima molt el vestuari.

L'anècdota d'actualitat ens mostra les activitats de l'assessor que va sortir en defensa d'aquesta joia aparellada amb Ayuso arran unes petites manipulacions

fraudulentes durant l'epidèmia, d'abans de l'epidèmia i de després de la epidèmia.

Rodríguez, el Curro, va treure el trabuc i va començar a difamar. N'és un expert. Va dir per exemple que dos periodistes encaputxats de ElDiario.es van intentar violar el pis de la Ayuso. MENTIDA. Però ho va dir i ho va escampar per les xarxes. La Ayuso, animada pel suport de l'assessor va rematar la jugada denunciant als periodistes per intimidar a la portera de la finca i als veïns i fins i tot a menors. MENTIDA.

Però l'anècdota no te massa importància. El que sí resulta representatiu és la figura i la forma d'actuar de personatges com el Curro Rodríguez i la Presidenta en plena democràcia espanyola. De trabuc total, d'assalt al mig del camí, de testosterona i manta. "Os vamos a triturar, vais a tener que cerrar idiotas,

que os den" son expressions utilitzades pel Curro Rodríguez com amenaça als periodistes. De Reial Acadèmia, com es pot veure.

Aquí rau la misèria de la dreta espanyola i aquesta és la misèria que escampen per Espanya i això sí que és important perquè marquen a foc, passat present i futur d'un país, un país vulgar potser, inculte de solemnitat, i mandrós a l'hora de pensar però que no es mereix ser dirigit per trabucaires.